

[Rager.]

danske Vælgerbefolkning efterhaanden er blevet for oplyst til at lade sig blænde af den Slags Forslag.

Jeg giver den ærede Forslagsstiller fuldstændig Ret i, at der i Virkeligheden er noget bagvendt i, at de Mennesker, der har været langvarigt arbejdsløse, og som maaske er i stor Gæld, hvis Hjem er i daarlig Tilstand o. s. v., naar de endelig faar Arbejde, saa ikke faar Lov til at arbejde saa længe og tjene det, som anses for en normal Lønning i deres Fag. Men det er jo en Nødhjælpslov, en Lov, der tilsigter at bringe disse Mennesker i saa stort Antal som muligt ud over det helt haabløse og ind i Forhold, der dog i hvert Fald ligger noget over det haabløse; det maa den ærede Forslagsstiller tænke paa.

Man kan vel sige, som den ærede Forslagsstiller gjorde det, at beskæftigelsesmæssigt betyder det hele saa lidt. Men det betyder alligevel noget for dem, der kommer i Arbejde, og hvis vi fulgte den ærede Forslagsstiller, vilde det jo sige, at der kom $\frac{1}{3}$ færre i Arbejde, og jeg tror ikke, at den Trediedel vilde være tilfreds med det Forslag, der er fremsat her.

Jeg vil gaa ud fra, at denne Forhandling slutter med, at Forslaget bliver henvist til et Udvalg, hvor det eventuelt kan blive Genstand for en nærmere Undersøgelse. Men jeg tror ikke, at de Anskuelse, jeg har fremsat her, i væsentlig Grad vil kunne forrykkes, og jeg tror i og for sig, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne vilde tjene sin Sag lige saa godt ved at trække sit Forslag tilbage. Men jeg forstaar paa den anden Side, at det gør Forslagsstilleren ikke, for dette Forslag skal, naar vi nu om en Maaned Tid har sluttet af her, optræde ude i Landet, der skal det vises frem. Derfor vil jeg bede det ærede Medlem, hvis han har nogle Møder, hvor der ikke er Adgang for andre, eller hvor vi andre ikke har Lyst til at komme hen, at han saa ganske loyalt fremstiller alle Konsekvenser af Forslaget. Jeg tror, det ærede Medlem er en saa loyal Politiker, en saa ærlig Mand, at han i Dag vil love mig at gøre det, og hvis han faar Ordet her igen, vil jeg henstille til ham at give os en ganske kort Prøvetale paa, hvordan han vil fremstille Sagen. Hvis der saa skulde være en eller anden Misforstaaelse, skal jeg gerne være til Tjeneste med at rette ham, saaledes at de Oplysninger, som han giver sine Vælgere, bliver fuldkommen korrekte, og vi andre kan godkende det, han gaar ud og fortæller.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen naaede at faa fremsat den Paastand, at Arbejdstiden er nedsat med $\frac{1}{4}$, og at Lønnen er nedsat med $\frac{1}{4}$. Jeg har dokumenteret, at begge Dele er urigtige. At det under den kommende Valgkampagne fra kommunistisk Side vil blive brugt alle Vegne, er jeg ikke et Øjeblik i Tvivl om. Men det ærede Medlem glemte, at naar her er Tale om langvarigt ledige, er det i høj Grad dem, der er skejdet ud af Sjakkene ude omkring paa Arbejdspladserne, i mange Tilfælde fordi de ikke rigtigt har kunnet følge med Arbejdet, ogsaa Folk lidt op i den ældre Alder. Det er altsaa ikke gennemgaaende den første Klasses Arbejdskraft, som hører til i de Arbejds-sjak, der samles omkring Entreprenørformændene, og naar de Folk, trods den langvarige Ledighed, trods det, at det er dem, der ikke har kunnet været med i Arbejds-sjakkene, alligvel er i Stand til at tjene lige ved 50 Kr. om Ugen, ofte ude omkring paa Landet, hvor den almindelige Arbejds-løn selv for almindelig Arbejdstid ikke naar derop til, saa er det en fuldkommen Urime-lighed at rette en Kritik af den Art mod denne Lovgivning. Det er en social Nødhjælpsforanstaltning, hvor der, som det rigtigt er fremhævet af flere Ordførere, skal være en Fordel ved at gaa fra dette Arbejde over til Arbejde i det private Erhverv. Henvend 1 000 Personer af de 11 000, der er henvist til dette Arbejde, har forladt Arbejdet, fordi de har faaet Arbejde ved andet. Det er Bevis for, at Loven, saadan som den er, opfylder sit Formaal.

At man paa ikke helt rigtigt Grundlag paa Dansk Arbejdsmands Forbunds Kongres har vedtaget en Resolution, som aabenbarer den samme Uvidenhed, som det ærede Medlem fortsat giver Udtryk for, om, at Arbejdstiden ikke er nedsat med $\frac{1}{4}$, og at Lønnen som Følge deraf heller ikke er nedsat med $\frac{1}{4}$, giver i hvert Fald ikke det ærede Medlem og hans Parti nogen som helst Ret til i denne Sal over for dette høje Tings Medlemmer at tale paa Dansk Arbejdsmandsforbunds Vegne. Jeg vil stille det ærede Medlem og hans Parti over for den beklagelige Kendsgerning, at hvis vi vilde gaa hen og gennemføre Forslaget, saa var det ikke længere en Nødhjælpsforanstaltning, og saa var hele det saglige Grundlag for overhovedet at opretholde denne Lovgivning borte.

Einer-Jensen: Jeg beklager, at det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen ikke vil